

hier praealabel. Hij wijst op de twee divergerende beschouwingen: De Duitse denkspsychologie en de Angelsaksische psychologie. Dr Turkstra had gaarne gezien, dat de categorie der totaliteit ook was doorgeprojecteerd in andere wetenschappen. Ook miste hij de betekenis van de significa als randwetenschap, die de gebieden der wiskunde, filosofie, taalwetenschap e.a. bestrijkt. Dr van Klinken wijst er op, dat elke opvoedkundige handeling, incl. de didactische, een totalitair karakter draagt. Dit bepaalt dan ook het karakter van de paedagogiek als wetenschap. Het 'leren denken' laat zich niet behandelen, tenzij in de samenhang o.a. met de intelligentie. Spr. wijst tenslotte op de gevaren van het critiekloos aanvaarden en toepassen der z.g.n. project-methode. Prof. Gispens informeert naar het z.g.n. perioden-onderwijs, waarbij de leerling gedurende enkele weken slechts één vak instudeert. De referent diende de debaters in een globale beantwoording van repliek, waarna hem door den Voorzitter dank werd gebracht voor zijn gedegen referaat, dat veel studie en materiaal biedt.

De wetenschappelijke samenkomst werd hierna, na dankgebed van Dr Wielenga, door den Voorzitter gesloten.

Vergadering Vrouwen V.U. Hulp

In Sonsbeek-paviljoen, prachtig gelegen, waren dienselfden middag een groot aantal vrouwen, spaarsters aan de actie Vrouwen V.U. Hulp verwacht. Arnhem was immers een der eerste steden, waar de busjes-actie voor de Vrije Universiteit in 1932 en met succes georganiseerd werd en nog altijd is er een flink en weer toenemend aantal busjes in deze stad te vinden. Het was daarom enigszins teleurstellend, dat de niet overgrote zaal van Sonsbeekpaviljoen zelfs niet vol was. Maar de vergadering leed daaronder toch niet. De leiding was in handen van Mevrouw Th. A. E. Scholtens-Anema, die in haar openingswoord er op wees, dat de steeds verder gaande uitbreiding der Vrije Universiteit en daarnaast de mogelijkheid van rijks-subsidie feiten zijn, die tot grote dankbaarheid stemmen. Anderzijds brengen zij echter het gevaar mee, dat onze actie zal verslappen. Zo licht kan de mening postvatten, dat het nu met de V.U. wel goed gaat, dat het zonder ons verder wel gaan zal. Dat nu mag niet gebeuren. Meer dan ooit heeft de Vrije Universiteit ons aller steun en ook de busjesactie van de vrouwen nodig. Mevrouw Scholtens drong dan ook aan op verhoogde activiteit, tot heil van onze eigen Universiteit en tot zegen van ons land en volk.

In een met grote belangstelling gevolgde causerie handelde Prof. Dr H. Smitskamp over 'De Vrije Universiteit als gemeenschap'. Spreker wees er op, dat aan alle Nederlandse Universiteiten sinds een tiental jaren het streven merkbaar is, de academische gemeenschap tot een levende werkelijkheid te maken. Ook in den kring der Vrije Universiteit, die krachtens haar grondslag in dit opzicht een voorsprong heeft

op de Rijksuniversiteiten, is aan deze zaak aandacht geschonken. Spr. vertelde zijn gehoor een en ander van de wijze, waarop men daarbij te werk gegaan is, onder leiding van den Civitasraad, waarin de verschillende categorieën van de academische gemeenschap, directeuren, curatoren, docenten, reünisten en studenten, vertegenwoordigd zijn, en die op allerlei gebied reeds nuttig werk heeft verricht.

Als gewoonlijk bij deze vergaderingen van Vrouwen V. U. Hulp werd een theepauze gegeven, die weer een gezellig karakter droeg.

Na deze pauze sprak Mevrouw M. Huizenga-Bijlenga uit Middelburg over 'Het vrouwelijk karakter van onze busjesactie'. Zij wees er op, dat de vrouw een eigen geaardheid heeft, onderscheiden van die van man en kind. Enkele karaktertrekken werden behandeld, goede en kwade t.o.v. onze actie. De vrouwen vooral voelen mee met hetgeen hulp nodig heeft; zij pakken een zaak flink aan; zij vallen niet licht in sleur, zij hebben een sterk plichtsbef; maar zij hebben een zwakke wil t.o.v. hetgeen zij niet belangrijk achten; en zij houden zich niet gemakkelijk aan tijd-regels.

Deze trekken hebben een rol gespeeld en spelen nog een rol bij deze actie, die een uitvinding is van vrouwen en nog steeds wordt gevoerd door vrouwen.

De spreekster eindigde met een opwekking aan 't eind, om die trekken te laten werken of om ze tegen te werken, door te bedenken, dat onze V.U. een geloofsstuk is, dus een geschenk Gods, want het geloof is een gave Gods.

De heer B. Faber, administrateur van de Vrije Universiteit, had daarna een vrij groot aantal vragen, die door de aanwezige dames gesteld werden, te beantwoorden en enige mededelingen over de stand van de actie te doen. Daarbij kwam naar voren dat in de organisatie voor de busjesactie bijna drie duizend vrouwen, over ruim 900 plaatsen verdeeld, medewerken aan de uitbreiding van de V.U. Al de draden van correspondentie en administratie komen aan het V.U. bureau samen, waar de secretaresse Mejuffrouw Barger, met behulp van de adj. secretaresse Mejuffrouw Lems, de honderden brieven behandelt en waar ook de financiële administratie verzorgd wordt. Blikken busjes — met slot — kunnen thans nog niet weer worden verstrekt; we moeten ons met cartonnen doosjes behelpen, maar dat gaat ook. Reeds zijn er 60.000 spaarsters, een aantal dat, als de dames haar zin krijgen, binnenkort tot 100.000 wordt opgevoerd. Per September 1948 stond Gelderland, wat aantal spaarsters betreft, het laagst onder de provinciën (Friesland was no 1); thans heeft Gelderland zich kunnen opwerken tot de vierde plaats van anderen af.

De bidstond

Zoals elk jaar kwamen de vrienden van de Vrije Universiteit ook nu aan den vooravond van de algemene,